

Arrest

nr. 198 511 van 24 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashai van etnische origine te zijn. U bent geboren op 21/2/1363 (Afghaanse kalender, 11/5/1975) in het dorp Waygal van het district Dara-i-Nur, provincie Nangarhar. U studeerde tot de achtste graad. U bent gehuwd en heeft drie kinderen.

Omwille van een ondertussen opgelost grondconflict verliet u in 2008 Afghanistan en trok u naar het Verenigd Koninkrijk. Een verblijf van vijf maanden en afgewezen asielaanvraag later werd u van het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan gerepatrieerd. Enige tijd later begon u te werken in de Amerikaanse militaire basis in Ghanikhel, district Shinwar.

Gedurende achttien maanden baatte u in de basis van Shinwar een winkeltje uit waar de Amerikaanse soldaten zich konden bevoorraden. U was op uw werkplaats toen een vriend u inlichtte dat de Taliban uw huis aanviel en in brand stak. Bij deze aanval liep uw vrouw ernstige brandwonden op. U keerde onmiddellijk naar huis terug en verbleef enkele dagen bij een vriend alvorens Afghanistan te verlaten. Na een reis van 22 dagen kwam u op 5 juli 2015 in België aan. Op 6 juli 2015 verklaarde u zich vluchteling.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de Taliban omdat u voor het Amerikaans leger werkte.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende stukken neer: uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), de taskara van uw echtgenote, drie taskara's van uw kinderen, een laissez-passer voor uw repatriëring vanuit het Verenigd Koninkrijk, vier foto's van uw echtgenote, zeventien foto's van u in uw winkel, een aanbevelingsbrief en twee certificaten betreffende uw werk voor de Amerikaanse troepen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u geen zicht wenst te geven op hoe uw levensomstandigheden er voor uw komst naar België uitzagen. Zo legt u geen geloofwaardige verklaringen af over uw beroepsactiviteiten in Afghanistan. U verklaart dat u voor u in de militaire basis begon te werken als landbouwer uw eigen land bewerkte (CGVS 19/10/2015 p.4). U vertelt dat u 6 jerib land bezit waarop u tarwe, rijst, maïs en bonen teelde (CGVS 19/10/2015 p.9). Als u gevraagd wordt wanneer u rijst of maïs oogstte bent u echter niet in staat een antwoord te formuleren. Vervolgens komt u terug op uw verklaring en zegt u dat u een landbouwer inhuurde die voor u de gewassen kweekte (CGVS 19/10/2015 p.9). Aangezien u eerder expliciet stelde dat u zelf uw grond bewerkte is het allerm minst ernstig dat u nadat uw kennis van de teelt van uw gewassen uiterst pover blijkt op uw verklaringen terugkomt (CGVS 19/10/2015 p.4). Bovendien zou u zelfs indien u een landbouwer uw gronden liet bewerken of als u zelfs maar in een landbouwstreek leefde op de hoogte moeten zijn van de oogst van de belangrijkste landbouwgewassen. Dat u hier onwetend over bent haalt bijgevolg niet alleen de voorstelling van uw levensonderhoud de jaren voor u als winkelier aan de slag ging maar ook uw verblijf in een rurale regio als Dara-i-Nur onderuit. Deze vaststelling wordt versterkt doordat u zich ook niet kan uitspreken over de prijs van de gewassen die u teelde of liet telen. Hoewel u beweert dat u leefde van de opbrengst van het land en dat jullie de maïs en de bonen soms verkochten moet u het antwoord op de verkoopprijs van maïs schuldig blijven (CGVS 19/10/2015 p.9,10).

Over uw werk als winkelier in een militaire basis legt u evenmin geloofwaardige verklaringen af. Zo is het treffend dat u uw periode van tewerkstelling niet in de tijd kan situeren. In uw eerste gehoor verklaart u dat u achttien maanden op de basis werkte en dat u een punt achter uw werk zette op 1 december 2012 toen de basis sloot (CGVS 19/10/2015 p.2,3).

Hoewel er meermaals en op verschillende wijzen naar gevraagd werd slaagt u er niet in te verduidelijken hoelang na de sluiting van de basis u Afghanistan voor België verliet (CGVS 19/10/2015 p.4). Uiteindelijk blijkt uit uw relaas dat u tot vijf dagen voor u vertrek in de basis in Shinwar werkte (CGVS 19/10/2015 p.11,12). Uw uitspraak dat u slechts 22 dagen onderweg was tot uw aankomst in België op 5 juli 2015 valt echter niet met uw andere beweringen te rijmen (CGVS 19/10/2015 p.2).

In uw tweede gehoor op het CGVS slaagt u er evenmin in uw jaren na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk plausibel uiteen te zetten. Zo beweert u dat u zeven of acht maanden na uw repatriëring op 9 december 2009 in de basis van Shinwar aan de slag ging. Vervolgens beweert u opnieuw dat u na achttien maanden in de militaire basis slechts enkele dagen in Afghanistan bleef alvorens in 2015 naar België te vertrekken (CGVS 9/11/2016 p.2). Tegelijkertijd verklaart u dat u van 1 februari 2011 tot 1 december 2012 uw winkel in de basis van Shinwar uitbaatte (CGVS 9/11/2016 p.3). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u in uw voorstelling van uw activiteiten na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk op een tijdspanne van zes jaar niet minder dan zo'n drie jaar niet kan invullen.

Als u hierop gewezen wordt tracht u eerst uw vertrek naar Europa te vervroegen. Zo verklaart u dat u niet in de zomer van 2015 maar wel in de zomer van 2014 Afghanistan verliet. U moet echter afstand nemen van deze aangevoerde verklaring nadat u herinnerd wordt aan uw uitspraak dat u in 22 dagen van Afghanistan naar België reisde en u uw reisduur opnieuw bevestigt (CGVS 19/10/2015 p.2; CGVS 9/11/2016 p.3). Vervolgens wijt u uw onvermogen om een coherente voorstelling van uw leven in Afghanistan na 2009 te maken aan uw beperkte scholingsgraad en de problemen die u ondervond (CGVS 9/11/2016 p.3). Ook deze vergoelijkungen kunnen niet overtuigen. In uw eerste gehoor verklaarde u immers dat u acht jaar school liep, dat u naast uw moedertaal Pashai ook Pashtou en Dari beheerst en dat u een beetje kan lezen en schrijven in het Pashtou (CGVS 19/10/2015 p.2). Bovendien werd u niet om exacte data maar wel om schattingen gevraagd. Ongeacht uw opleidingsniveau zou u in staat moeten zijn om uw activiteiten en uw verblijfplaatsen na uw repatriëring in de tijd te kunnen situeren of deze activiteiten en verblijfplaatsen door middel van geschatte tijdspannes te kunnen weergeven. Uw bewering dat u omwille van de door u ondervonden problemen niet in staat zou zijn adequate verklaringen af te leggen laat u na te staven. Voorts verklaart u dat een vriend in het opvangcentrum voor u de exacte data van uw tewerkstelling op de basis van Shinwar, met name van 1 februari 2011 tot 1 december 2012, berekende (CGVS 9/11/2016 p.3). Hoe uw vriend u ondanks uw ontoereikende verklaringen kon vertellen wanneer u in Shinwar werkte is allerm minst duidelijk. U kan slechts zeggen dat hij met deze data afkwam nadat u hem vertelde dat u in Shinwar werkte (CGVS 9/11/2016 p.3). Veel aannemelijker is dat u de data van een van de certificaten overnam. Een van de appreciatiecertificaten vermeldt immers dat u van 1 februari 2011 tot 1 december 2012 een winkel zou hebben uitgebaat in de FOB Shinwar. Zoals eerder aangehaald strookt deze informatie niet met uw bewering dat u gedurende achttien maanden tot kort voor uw vertrek in 2015 in Shinwar werkte.

Verder doet ook een ander document dat u neerlegt ter staving van uw tewerkstelling voor het Amerikaans leger in Shinwar twifelen aan uw verklaarde tewerkstelling op deze basis en uw werkzaamheden na 2009. Hoewel u uw achttien maanden dienst zowel van 1 februari 2011 tot 1 december 2012 als van begin 2014 tot de zomer van 2015 situeert legt u een aanbevelingsbrief neer die opgemaakt is op 15 april 2013. U heeft geen verklaring voor deze van uw verklaringen afwijkende uitgiftedatum (CGVS 9/11/2016 p.6). Hoewel u uw werk voor de Amerikanen tot achttien maanden beperkt stelt deze brief dat u elf jaar nauw met de coalitietroepen samenwerkte, hetgeen evenmin met uw verklaringen te verzoenen is (CGVS 19/10/2015 p.2; CGVS 9/11/2016 p.2,3). Opnieuw heeft u geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid (CGVS 19/10/2015 p.4). Tenslotte meent u dat deze brief door kapitein D. geschreven is, terwijl in werkelijkheid kapitein P.S. u in deze brief zijn vriend noemt (CGVS 19/10/2015 p.4,5). Ook voor deze discrepantie kan u geen verklaring aanreiken (CGVS 19/10/2015 p.5). De vaststellingen dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over uw periode van tewerkstelling in een Amerikaanse basis en dat u er zelfs niet in slaagt om plausibel weer te geven hoe uw leven eruit zag in de jaren na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk doen besluiten dat u het CGVS geen werkelijk zicht wilt geven op uw levensomstandigheden en verblijfplaatsen.

Dat u er niet in slaagt een realistisch beeld op te hangen van uw bezigheden de jaren na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk doet besluiten dat u geen inkijk wenst te geven in uw werkelijke levenssituatie na 2009.

Naast uw ontoereikende verklaringen over uw periode van tewerkstelling in Shinwar doen ook uw kennis over deze basis en uw verklaringen over uw winkel aldaar twifelen aan uw recente functie in deze basis. Als u gevraagd wordt naar de dorpen die bij de militaire basis liggen noemt u Marko en Ghanikhel. Ghanikhel is de naam van het dorp waar de basis gelegen is, terwijl Marko op ruime afstand van de basis in een ander district ligt (CGVS 19/10/2015 p.5). Indien u achttien maanden lang in de basis zou gewerkt hebben en minstens een keer per week naar huis terugkeerde zou u een betere kennis van de omliggende dorpen mogen hebben. Voorts is het merkwaardig dat u de ruïnes van het Britse fort waarop de basis gebouwd is niet op foto kan herkennen (CGVS 19/10/2015 p.9).

Evenmin heeft u er een idee van of de basis al dan niet lang voor uw indiensttreding gebouwd werd (CGVS 19/10/2015 p.9). In werkelijkheid werd de basis in 2010 gebouwd. Dat het een vrij recente constructie was toen u er aan de slag ging zou u niet mogen zijn ontgaan. Over de Afghaanse troepen in de Shinwar basis heeft u evenmin voldoende informatie. Als u gevraagd wordt welke Afghaanse eenheden in uw basis gestationeerd waren vermeldt u de naam Selab en commandant Shatak. U gelooft dat Selab de naam van het bataljon is. Als u erop gewezen wordt dat Selab de naam van het corps is dat één vijfde van het Afghaans grondgebied onder haar controle heeft herhaalt u slechts de naam van commandant Shatak. Over commandant Shatak kan u niet vertellen welke graad hij had. U meent wel te weten dat hij drie sterren of drie strepen als insigne had (CGVS 9/11/2016 p.5). Zoals blijkt uit de toegevoegde informatie bestaat geen insigne uit het Afghaans leger uit louter drie sterren of drie strepen. Hoewel er op de foto's die u neerlegt duidelijke aanwijzingen dat de aanwezige soldaten optraden onder de vlag van ISAF slaagt u er niet in deze afkorting te duiden. U heeft er dan ook geen idee van hoe de vlag of het logo van ISAF eruit zag (CGVS 9/11/2016 p.5). Voorts mag het ook verbazen dat u er niet van op de hoogte bent dat in 2014 bij een zelfmoordaanslag op de basis een Amerikaanse soldaat om het leven kwam. Indien u dagelijks contact had met Amerikanen in uw winkel zou u dit nieuws opgevangen moeten hebben (CGVS 9/11/2016 p.6). De hierboven aangehaalde lacunes in uw kennis doen er sterk twijfelen of u daadwerkelijk in de militaire basis van Shinwar tewerk was gesteld.

Ook roepen de prijzen van de dvd's die u in uw winkel verkocht vragen op. Zo verklaart u dat u originele dvd's van The Mentalist en van Greys Anatomy voor amper 50 of 70 dollarcent inkocht en voor 1 dollar per dvd verkocht (CGVS 9/11/2016 p.4). Dat u in ruraal Afghanistan echte dvd's van Amerikaanse series kan verkopen aan een fractie van de prijs waarvoor ze in het Westen verkocht worden is zeer verwonderlijk.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u geen aannemelijke verklaringen geeft over uw beroepsactiviteiten en de eraan gekoppelde verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Door het afleggen van onaannemelijke verklaringen ontnemt u het CGVS het zicht op uw werkelijke leven voor uw komst naar België.

De door u neergelegde stukken kunnen de twijfel over uw verblijfplaatsen en verblijfsomstandigheden geenszins wegnemen. Integendeel meerdere door u aangebrachte stukken schaden sterk het geloof in uw verklaarde verblijfssituatie. Hoewel u beweert dat u voor uw vertrek naar het Verenigd Koninkrijk steeds in Waygal, Dara-i- Nur woonde staat op uw laissez-passez dat het Verenigd Koninkrijk u bij uw repatriëring afleverde dat uw adres in Afghanistan Puli Jawdarma in de stad Jalalabad van uw provincie is. Als u hierop gewezen wordt zegt u dat het de keuze of liever de vergissing van de Britse asielinstanties is (CGVS 9/11/2016 p.9). Deze verklaring kan allerminst overtuigen. Indien u daadwerkelijk tijdens uw asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk steeds verklaarde dat u altijd in Waygal woonde is het erg bevreemdend dat er op het document dat uw repatriëring mogelijk maakte geschreven staat dat uw adres in de stad Jalalabad gelegen is. Dit is een zeer sterke aanwijzing dat uw leven zich minstens voor uw vertrek naar het Verenigd Koninkrijk in Jalalabad afspeelde. Voorts doen ook uw verklaringen over de aangebrachte identiteitsbewijzen zeer sterk twijfelen aan hun authenticiteit. Zo beweert u geen andere taskara te hebben gehad voor het exemplaar dat u op het CGVS aanbrengt. Nochtans staat er op dit stuk vermeldt dat het een duplicaat betreft. Zelfs als u hierop gewezen wordt, houdt u vast aan uw initiële uitspraak (CGVS 19/10/2015 p.6,7,9). Ook voor het ontbreken van de uitgiftedatum op de taskara's van uw vrouw en uw kinderen heeft u geen verklaring (CGVS 9/11/2016 p.8-9). Deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de authenticiteit van de neergelegde identiteitsstukken. Dat u de identiteit en de herkomst van u en uw familieleden aan de hand van stukken waarvan de authenticiteit ernstig in vraag moet worden gesteld tracht aan te tonen is veelzeggend. Deze bevindingen leiden tot de conclusie dat door u neergelegde stukken de vaststelling staven dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke achtergrond.

Niet alleen schieten uw verklaringen en de neergelegde stukken tekort om geloof te kunnen hechten aan uw verklaarde verblijf in Afghanistan en uw beroepsactiviteiten, ook valt uw kennis over Dara-i-Nur te pover uit om aan te kunnen nemen dat u haast onafgebroken in dit district verbleef. Vooreerst valt het op dat u geen correct beeld kan schetsen van de onderwijsmogelijkheden in uw eigen dorp. U verklaart immers dat er nooit een school in uw dorp gelegen was, waardoor de studenten van uw dorp naar het districtscentrum moesten pendelen om school te kunnen lopen (CGVS 19/10/2015 p.13). In werkelijkheid was er in uw dorp Waygal wel degelijk een school gevestigd, waaraan in 2002 230 jongens studeerden. Dat u hier niet van op de hoogte bent indien u uw hele leven in uw dorp zou hebben gewoond valt niet in te denken. Voorts mist u ook een helder zicht op het verloop van het schooljaar in Dara-i-Nur (CGVS 19/10/2015 p.13). U beweert dat de eerste schooldag in de winter valt, maar u kan niet specificeren in welke maand het schooljaar start (CGVS 19/10/2015 p.13). In werkelijkheid gaat geen van de in Afghanistan gehanteerde schoolkalenders van start in de winter. Verder vertelt u dat de drie maanden vakantie in de zomer plaats vinden.

Of deze maanden zomervakantie in het midden of het einde van het schooljaar vallen weet u dan weer niet (CGVS 19/10/2015 p.13). Aangezien u zelf acht jaar school hebt gelopen in Dara-i-Nur en er op vijf maanden in het Verenigd Koninkrijk na steeds heeft gewoond zou u een goed beeld moeten hebben van het schoolsysteem in uw regio. Dat u deze kennis ontbeert, schaadt erg het geloof in uw voorgehouden verblijf in Waygal.

Meer nog dan uw beperkte kennis over de schoolmogelijkheden en de schoolkalender in uw regio springen uw verklaringen over uw eigen school in het oog. U beweert dat de school waar u acht jaar studeerde in het districtcentrum van Dara-i-Nur gelegen is (CGVS 19/10/2015 p.13). Een goede kennis van het districtcentrum kan derhalve van u verwacht worden. Er dient echter vastgesteld te worden dat u de meest elementaire kennis over het centrum van uw district ontbreekt. U gelooft immers dat het dorp Amla het districtcentrum vormt, terwijl in werkelijkheid de plaats Dara-i-Nur het centrum van uw district is (CGVS 19/10/2015 p.14). Dat u dit na een leven in Dara-i-Nur en acht jaar studie in het districtcentrum niet zou weten tart elke verbeelding. Ook heeft u moeite om uw dorp correct ten opzichte van de naburige districten te situeren. Als u gevraagd wordt naar de omliggende districten die dicht bij Waygal gelegen zijn, kan u enkel het district Qarghai noemen, terwijl het district Alingar in feite dicht bij uw dorp gelegen is. Alingar vernoemt u echter in het geheel niet in uw opsomming van districten die aan Dara-i-Nur grenzen en ook Chapadara vergeet u te noemen (CGVS 19/10/2015 p.8). Voorts kan u ook het dorp Khashmund dat u zelf spontaan noemt niet binnen Dara-i-Nur situeren (CGVS 19/10/2015 p.13). U een volwassen man die naar eigen zeggen zowel voor zijn scholing als voor zijn werk het district jarenlang doorkruiste zou gezien de beperkte omvang van Dara-i-Nur een betere kennis van zijn district mogen hebben.

Daarnaast moet er eveneens aangekaart worden dat uw kennis van de prominenten van Dara-i-Nur teleur stelt. U werd gevraagd naar de naam van het districtshoofd van Dara-i-Nur na uw terugkeer in 2009. U meent eerst dat zijn naam Atiqullah was om zo goed als meteen uw antwoord in Hassan Khan te wijzigen. Over de persoon van Hassan Khan kan u echter helemaal niets vertellen (CGVS 19/10/2015 p.13). Israrullah Behsudai was het districtshoofd op het moment van uw vertrek naar België, zo verklaart u (CGVS 9/11/2016 p.6). Maar ook over Behsudai kan u geen verdere informatie geven (CGVS 9/11/2016 p.7). Dat uw kennis over de voornaamste overheidsbeambten in uw district niet verder reikt dan hun naam doet sterk vermoeden dat u niet door uw aanwezigheid in Dara-i-Nur deze personen heeft leren kennen maar dat u deze kennis aangeleerd heeft. Azizullah Shinwari en Qari Mirza Mohammad, de personen die bij het CGVS bekend zijn als districtshoofden van Dara-i-Nur in de jaren na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk, zijn u dan weer niet bekend (CGVS 19/10/2015 p.13; CGVS 9/11/2016 p.6). Haleem Shah Qadri noemt u een legergeneraal, u bekend om dat hij van Dara-i-Nur afkomstig is (CGVS 19/10/2015 p.14). Dat hij kort voor uw vertrek naar de Verenigd Koninkrijk districtshoofd van Dara-i-Nur was komt niet in u op. Nochtans was hij een controversieel figuur. Zo protesteerden honderden mensen in september 2007 tegen dit districtshoofd en eisten ze zijn ontslag. Deze gebeurtenis is u volledig ontgaan aangezien u zegt geen weet te hebben van betogingen in Dara-i-Nur (CGVS 19/10/2015 p.14). Hoewel de demonstratie meerdere jaren geleden plaats vond is een grootschalig protest tegen een districtshoofd een uitzonderlijk gegeven zodat deze uiting van ongenoegen van de inwoners van Dara-i-Nur u bijgebleven zou mogen zijn. Zabit Amir Mohammad, een vertegenwoordiger van Dara-i-Nur in de provinciale raad, kent u evenmin (CGVS 19/10/2015 p.13). Het valt op dat u Zabit Amir Mohammad, die van 2009 tot 2014 in de provinciale raad zetelde, niet kent maar dat u wel drie provincieraadsleden van Dara-i-Nur die veel korter voor uw vertrek verkozen raakte spontaan noemt (CGVS 19/10/2015 p.14). Deze vaststelling doet andermaal vermoeden dat u minstens een deel van uw kennis aan studie ontleent.

Uw kennis van de veiligheidssituatie in Dara-i-Nur vertoont eenzelfde oppervlakkigheid, die niet kan getuigen van uw verblijf in dit district. Zo vertelt u in uw eerste gehoor op het CGVS dat u zich helemaal geen veiligheidsincidenten in uw district kan herinneren (CGVS 19/10/2015 p.14). Tijdens uw tweede gehoor komt u plots met de stelling dat het districtcentrum verschillende malen aangevallen werd (CGVS 9/11/2016 p.7). Als u gevraagd wordt uit te wijden over die aanvallen bent u daar evenwel niet toe in staat. Uw antwoord blijft beperkt tot "een aanval vond plaats, mensen werden gewond", alvorens u toegeeft dat u er geen informatie over heeft (CGVS 9/11/2016 p.7). Uw gebrek aan kennis over de aanvallen op het districtcentrum van Dara-i-Nur staan in schril contrast met de gedetailleerde verklaringen die u kan afleggen over veiligheidsincidenten in de stad Jalalabad (CGVS 9/11/2016 p.4). Nochtans mag er wel degelijk aangenomen worden dat aanvallen op het centrum van het district uitvoerig besproken worden door de lokale inwoners, zeker indien zoals blijkt uit uw verklaringen, deze aanvallen een uitzondering waren.

Tot slot meent u verkeerd dat er in Dara-i-Nur geen verkiezingen georganiseerd konden worden (CGVS 19/10/2015 p.12). Zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd was het niet alleen in Dara-i-Nur maar zelfs in uw dorp Waygal mogelijk was om te stemmen bij het laatste verkiezingsmoment in 2014.

Dat u goed geïnformeerd bent over deze verkiezingen, maar dat u de situatie in Dara-i-Nur volledig verkeerd inschat haalt het geloof in uw verblijf in Dara-i-Nur verder onderuit (CGVS 9/11/2016 p.4).

Meermaals tracht u uw gebrek aan kennis te verklaren door naar uw beperkt opleidingsniveau te verwijzen. Zo tracht u uw gebrek aan tijdsbesef te verklaren door uzelf niet- of laaggeschoold te noemen (CGVS 9/11/2016 p.2,3,7,10). Ook uw advocate haalt in haar schrijven van 25 februari 2017 aan dat u noch intelligent noch opgeleid bent en dat data geen betekenis voor u hebben. Aan uw vergoelijking kan echter geen geloof worden gehecht. Niet alleen verklaarde u in uw eerste gehoor dat u acht jaar school liep en dat u naast uw moedertaal het Dari en het Pashtou machtig bent en ook het Engels verstaat (CGVS 19/10/2015 p.2). Nadat u gewezen wordt op uw naar Afghaanse normen gevorderde studieloopbaan benadrukt u dat het onderwijsniveau in Afghanistan erg laag is (CGVS 9/11/2016 p.7,9). Ook aan deze uitspraak kan geen waarde worden gehecht. U blijkt immers over een Facebookaccount te bezitten, waarop u zeer actief bent (CGVS 9/11/2016 p.7). Op uw Facebookpagina communiceert u bovendien geregeld in het Pashtou. U toont hiermee aan dat u niet alleen overweg kan met het internet maar ook dat u zowel in het Engels als in het Pashtou het lezen en het schrijven meester bent. Aan uw voorstelling van uzelf als niet of nauwelijks geschoolde man die daardoor niet in staat is om op coherente wijze de belangrijkste gebeurtenissen in zijn leven in de tijd te situeren kan geen geloof gehecht worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 9 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het belangrijk is dat u zicht geeft op uw werkelijke situatie zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u

aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin hield u vast aan uw eerdere verklaringen (CGVS 9/11/2016 p.9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdzaak geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De hierboven nog niet besproken stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uit de foto's van een vrouw met brandwonden in het aangezicht kan niet afgeleid worden dat het daadwerkelijk uw vrouw betreft. Hoe dan ook kunnen deze foto's uw aanspraken op een verblijf in Dara-i-Nur niet onderschrijven. De foto's van u in een winkel en in het gezelschap van Amerikanen en het certificaat over uw werkzaamheden voor de Amerikanen kunnen uw asielmotieven evenmin ondersteunen. Hoewel u mogelijks ooit op professioneel vlak met Amerikanen in aanraking kwam, verhindert u het CGVS door het afleggen van ontoereikende verklaringen over deze tewerkstelling en over uw verblijfplaatsen om een correct beeld te krijgen van deze tewerkstelling. Immers documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel aanvraag kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongegrond aanvraag te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout alsook op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker wijst erop dat hij laaggeschoold is en weinig intelligent en dat hij absoluut "geen kalenderbeseft" heeft. Hij stelt dat hij weliswaar acht jaar naar school is geweest, maar dat hij heel weinig heeft geleerd gedurende die acht jaar. Hij stelt niet in staat te zijn een gedetailleerde, chronologische uiteenzetting van zijn leven en problemen te geven.

Hij voert aan dat hij niet kan lezen en schrijven, hetgeen volgens hem niet wordt betwist door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij stelt dat moet worden geoordeeld dat hij *“quasi ongeschoold is, of ten minste niet in staat is om binnen het normaal schoolsysteem te evolueren”*. Hij meent dat er in de bestreden beslissing teveel belang wordt gehecht aan data.

Verder wijst verzoeker erop dat hij Pashai spreekt en dat hij altijd een tolk Pashai heeft gevraagd. Hij stelt dat hij zich tijdens zijn tweede gehoor meer op zijn gemak voelde *“toen hij eindelijk Pashai kon spreken”*. Hij wijst erop dat het Pashai voornamelijk wordt gesproken in zijn regio van herkomst. Vervolgens citeert hij uit het gehoorverslag van 9 november 2016 en meent hij dat hij heel veel informatie heeft kunnen geven over zijn regio van herkomst, *“dat hier niet allemaal weergegeven kan worden”*. Hij meent dat een aandachtige lezing van het gehoorverslag voldoet om te begrijpen dat hij niet heeft gelogen over zijn regio van herkomst. Het feit dat hij op bepaalde vragen niet kon antwoorden wijt hij aan *“zijn laag niveau van onderwijs en van verstand in het algemeen”*. Volgens hem is het ook duidelijk dat hij de hem gestelde vragen niet goed begreep en dat hij het begrip “district” moeilijk kan bevatten, zeker als de vraag hem in het Pashtou wordt gesteld. Hij stelt dat hetzelfde geldt voor de schoolkalender en dat het duidelijk is dat hij met geen enkele kalender kan werken. Hij merkt ook op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat hij bepaalde zaken niet weet of begrijpt terwijl hij naar school is geweest en tegelijk stelt dat hij het schoolsysteem niet goed kent. Hij wijst erop dat het schoolsysteem in heel Afghanistan hetzelfde is en dat niet wordt betwist dat hij Afghaan is. Volgens hem zou het vreemd zijn dat hij zou hebben gelogen en in werkelijkheid nooit naar school zou zijn geweest. Het is voor verzoeker niet duidelijk welke conclusie het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit deze vaststelling wenst te trekken. Volgens hem is de enige mogelijke conclusie dat hij laagopgeleid is en, ook al is hij naar school geweest, hij niet weet wanneer het schooljaar begint en enkel wanneer het vakantie is. Hij stelt dat het niet zo is dat er voor hem een duidelijk begin en einde was en dat het voor hem belangrijker was wanneer er geen school was, hetgeen volgens hem bevestigt dat hij op school heel weinig heeft geleerd. Betreffende de aanwezigheid van een school in zijn dorp Waygal, wijst verzoeker op een kaart van OCHA, waarop enkel een gezondheidscentrum en geen school te zien is. Het is voor hem niet duidelijk waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert om te zeggen dat er in Waygal een school is. Verzoeker stelt dat hij zijn streek van herkomst duidelijk veel beter kent dan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Betreffende het laissez-passer dat het Verenigd Koninkrijk afleverde bij zijn repatriëring met daarop het adres in de stad Jalalabad, wijst verzoeker erop dat er zich in het administratief dossier geen informatie bevindt op basis waarvan dat adres werd bepaald, noch waar het zich precies bevindt.

Aangaande zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België wenst verzoeker te benadrukken dat hij geen landbouwer was, maar gewoon af en toe hielp in zijn familie. Hij stelt dat hij niet echt werk had toen hij terug was van het Verenigd Koninkrijk en dat hij daarom heel blij was met opportuniteit om in de Shinwarbasis te werken. Hij stelt tevens dat hij heel goed weet wanneer tarwe wordt geoogst: *“tijdens de warme maanden”*. Hij voert aan dat hem heel weinig vragen werden gesteld over de periode voordat hij begon te werken in de Shinwarbasis en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem dus niet kan verwijten niet duidelijk te zijn over zijn levensomstandigheden in die periode.

Verder stelt verzoeker dat hij inderdaad niet in staat is om een tijdspanne aan te geven voor zijn tewerkstelling voor de militaire basis. De enige zekerheid die hij heeft is dat hij enkele dagen nadat hij de militaire basis heeft verlaten, Afghanistan heeft verlaten en naar België is gekomen. Hij stelt dat het duidelijk is dat hij volledig werd gedestabiliseerd als hem werd gezegd dat de berekeningen van zijn vriend niet kloppen. Het is voor hem compleet wazig en hij heeft geen besef van jaren, maanden of zelfs weken, aldus verzoeker. Hij stelt dat hij het volle vertrouwen had in de date die zijn vriend hem had gegeven. Hij stelt verder dat het inderdaad mogelijk is dat hij twee jaar in Waygal is gebleven alvorens te werken voor de Amerikaanse basis, hetgeen ook werd aangegeven door zijn raadsman op het einde van het gehoor, zonder dat hiermee rekening werd gehouden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij wijst verder op zijn verklaring dat hij heeft gewerkt op de basis tot kort na het vertrek van de meeste Amerikanen. Hij meent dat zijn herhaalde verklaring dat hij op de basis werkte tot 1 december 2012 er enkel maar op kan wijzen dat hij geen tijdsbesef heeft, aangezien dit absoluut onmogelijk is. Hij stelt niet te begrijpen wat het probleem is. Hij benadrukt daarnaast dat hij geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn winkel op de Amerikaanse basis en citeert uit het gehoorverslag. Hij meent dat hij heel veel informatie kon geven over de Shinwarbasis, die hij enkel kon verzamelen door er effectief te werken.

Hij wijst erop dat hij wel degelijk wist dat de basis recent was gebouwd. Hij meent dat hij ook heel geloofwaardig kon vertellen hoe hij aan deze job in de militaire basis is geraakt. Voorts stelt hij dat het inderdaad niet zo is dat hij elf jaar in deze militaire basis heeft gewerkt: *“Waarschijnlijk werd het zo geschreven door de Kapitein omdat hij dacht dat het in verzoekers voordeel zou zijn om de samenwerking langer te beschrijven.”* Hij wijst ook op een foto van hem in zijn winkel samen met buitenlanders, waarop hij duidelijk identificeerbaar is. Hij meent dat dus niet kan worden betwist dat hij een winkel heeft uitgebaat waar buitenlanders kwamen. Verder meent verzoeker dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de omgeving van de militaire basis in Shinwar onjuist is, waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het dorp Markoh zich in een ander district bevindt dat het district Shinwar en ver van de Shinwarbasis is gelegen: *“Er zijn inderdaad verschillende Markoh's in Afghanistan. Het dorp Markoh waar verzoeker het over heeft staat misschien niet aangeduid op de map van het CGVS, of draagt er een andere naam, maar het is effectief een dorp, bekend voor diens bazaar en dat zich dicht bij Ghanikhel bevindt.”* Hij wijst op een zin uit een persartikel. Verder citeert verzoeker uit het gehoorverslag en voert hij aan dat hij wel informatie kon geven over de regio rond de militaire basis van Shinwar. Ook citeert hij uit het gehoorverslag betreffende de dood van een Amerikaanse soldaat bij een zelfmoordaanslag op de basis in 2014. Hij stelt dat hij wel degelijk op de hoogte was van incidenten in de militaire basis en er vanuit zijn perspectief als winkelier veel details over kon geven: *“Misschien stemt de beschrijving van de feiten niet 100% overeen met de documentatie van het CGVS, net omdat verzoeker het incident meegemaakt heeft van binnen de basis.”* Aangaande de door hem verkochte DVD's merkt verzoeker op dat niets erop wijst dat de verkochte DVD's effectief originelen waren en dat het hoogst waarschijnlijk is dat het om kopieën ging, daar hij verklaarde dat een serie uit 80 discs bestond: *“Er blijkt duidelijk dat, ook al weet verzoeker niet dat het geen originele DVD's waren, het kopieën waren.”*

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij uit Afghanistan is gevlucht omwille van het feit dat de taliban zijn huis in brand staken en dat zijn echtgenote ernstig gewond raakte. Volgens hem bevat de bestreden beslissing geen woord over dit incident, terwijl hij onder meer foto's van zijn echtgenote heeft getoond en verklaarde dat zij 28% verbrand was. Doordat geen onderzoek werd gevoerd naar dit incident door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet de bestreden beslissing volgens verzoeker worden vernietigd. Hij voert aan dat hij een vluchteling is en dat hij een ernstig risico op vervolging loopt ingeval van terugkeer, aangezien hij omwille van zijn werk voor de Amerikanen zal worden geviséerd door de taliban. Hij stelt dat zijn streek van herkomst daarnaast ook heel onstabiel en onveilig is. Hij meent dat hij zijn herkomst aannemelijk heeft gemaakt. Hij stelt dat hem dus de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een persartikel (stuk 3) en een kaart van OCHA (stuk 4).

Met een aangetekend schrijven van 15 december 2017 brengt verzoeker een aanvullende nota bij met de volgende bijkomende stukken: een kopie van de badge van de militaire basis, een ontvangstbewijs van zijn winkel in de militaire basis, een vaccinatiekaart en enveloppen (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Ter terechtzitting legt verzoeker de originele versie neer van het ontvangstbewijs van zijn winkel en de vaccinatiekaart toegevoegd aan zijn aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de Taliban wordt bedreigd omwille van zijn werkzaamheden als winkelier op een Amerikaanse militaire basis in Shinwar. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen geloofwaardige verklaringen aflegde over zijn activiteiten als landbouwer voorafgaand aan zijn komst naar België; (ii) hij zijn periode van tewerkstelling als winkelier op de militaire basis niet in de tijd kan situeren; (iii) het door hem voorgelegde document ter staving van zijn tewerkstelling op de militaire basis (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet in overeenstemming is met zijn verklaringen en de geloofwaardigheid van deze tewerkstelling eens te meer op de helling zet; (iv) de geloofwaardigheid van zijn tewerkstelling op de militaire basis verder wordt ondermijnd door zijn gebrekkige kennis over deze basis en door zijn verklaringen over zijn winkel aldaar; (v) de door hem voorgelegde stukken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de geloofwaardigheid van zijn verblijfplaatsen en -omstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België niet kunnen herstellen; (vi) zijn kennis over het district Dara-i-Nur dermate beperkt is dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden nagenoeg onafgebroken verblijf aldaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) zijn gebrekkige en foutieve verklaringen met betrekking tot de onderwijsmogelijkheden in zijn dorp en het verloop van een schooljaar in zijn district, (b) zijn gebrekkige kennis over het districtscentrum van Dar-i-Nur, (c) zijn gebrekkige kennis van de prominenten in Dar-i-Nur, (d) zijn gebrekkige kennis van de veiligheidssituatie in Dar-i-Nur, (e) zijn foutieve verklaringen over de verkiezingen in Dar-i-Nur, en (f) het feit dat zijn voorgehouden lage scholingsgraad geen verschoning vormt voor zijn gebrekkige en foutieve verklaringen daar hier geen geloof aan kan worden gehecht; en (vii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo wijst verzoeker in onderhavig verzoekschrift meermaals op zijn lage scholingsgraad en voert hij aan dat hij “*absoluut geen kalenderbeseef*” heeft. Verzoeker verklaarde evenwel acht jaar naar school te zijn gegaan in Afghanistan, dat hij Pashai, Pashtou en Dari spreekt en dat hij kan lezen en schrijven in het Pashtou (gehoorverslag CGVS, 19 oktober 2015 (hierna: gehoor I), p. 2). Waar verzoeker aanhaalt dat het onderwijsniveau in Afghanistan laag is en dat hij weinig heeft geleerd op school, verliest hij uit het oog dat er in de bestreden beslissing terecht op wordt gewezen dat hij een Facebookprofiel heeft, hetgeen aantoont dat verzoeker niet dermate laaggeschoold dat hij niet in staat zou zijn tot het vergaren van kennis of het situeren van gebeurtenissen in een tijds kader. Betreffende dit laatste, dient tevens te worden opgemerkt dat geenszins van verzoeker wordt vereist dat hij de door hem aangehaalde gebeurtenissen kan aanduiden op een kalender, doch wel kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op een coherente wijze deze gebeurtenissen kan situeren in een (ruimer) tijds kader, *quod non*. Daarenboven kan ook van personen met een lage scholingsgraad worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar zijn beweerde lage scholingsgraad teneinde de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, ongeloofwaardigheden en lacunes in verzoekers verklaringen te verschonen.

Waar verzoeker verder opmerkt dat hij Pashai spreekt, dat hij altijd een tolk Pashai heeft gevraagd en dat hij zich veel meer op zijn gemak voelde tijdens zijn laatste gehoor “*toen hij eindelijk Pasha*” kon spreken, dient erop gewezen dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken verklaarde dat hij het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (administratief dossier, stuk 19, verklaring betreffende procedure). Zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingen zaken werden hem voorgelezen in het Pashtou en bij aanvang van zijn eerste gehoor maakte verzoeker geen opmerkingen over zijn interview op de Dienst Vreemdelingen zaken (gehoor I, p. 1). Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoekers talenkennis een verschoning zou kunnen vormen voor de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, ongeloofwaardigheden en lacunes in verzoekers verklaringen. Dat het Pashai voornamelijk wordt gesproken in verzoekers voorgehouden regio van herkomst, wordt niet betwist maar doet op zich geen afbreuk aan het voorgaande.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij nagenoeg onafgebroken in het district Dar-i-Nur verbleef voorafgaand aan zijn vertrek naar België, voert verzoeker aan dat hij op bepaalde vragen niet kan antwoorden wegens “*zijn laag niveau van onderwijs en van verstand in het algemeen*”. Dienaangaande kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld. Overigens brengt verzoeker geen enkel medisch/psychologisch/psychiatrisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn intellectuele capaciteiten dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, doorleefde, geloofwaardige en gedetailleerde verklaringen over zijn voorgehouden regio van herkomst en/of over zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Uit het loutere feit dat verzoeker de vraag of Marko een district is, verkeerd beantwoordt, kan op zich niet worden afgeleid dat hij het begrip “*district*” moeilijk zou kunnen bevatten, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift. Wat betreft het verloop van een schooljaar in het district Dar-i-Nur, stelt verzoeker niet te begrijpen welke conclusie het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wenst te trekken. Nochtans blijkt uit een lezing van de bestreden beslissing dat verzoekers gebrekkige kennis over het schoolsysteem in zijn voorgehouden regio van herkomst de geloofwaardigheid van zijn verblijf aldaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België ondermijnt. Op zich doet dit evenwel geen afbreuk aan de vaststellingen in verband met verzoekers scholingsgraad. Bovendien kan niet worden ingezien waarom iemand wel op de hoogte zou zijn van de vakanties en niet van het moment waarop het schooljaar begint. Waarom het voor hem belangrijker was te weten wanneer er geen school was dan te weten wanneer het schooljaar begint en eindigt, wordt door verzoeker op geen enkele wijze verduidelijkt. Uit de informatie van UNICEF in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt verder dat er in 2002 wel degelijk een school was in het dorp Waygal. De kaart van OCHA, waarnaar verzoeker verwijst (verzoekschrift, stuk 4), dateert van 2014, zodat het mogelijk is dat deze school reeds is verdwenen. Gezien verzoekers leeftijd (geboortedatum: 1 juli 1984) kan echter worden verwacht dat verzoeker weet heeft van het bestaan van een school in zijn dorp in het verleden waarnaar hem hiernaar wordt gevraagd.

Hoe dan ook dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Zo wordt er in de bestreden beslissing tevens gewezen op verzoekers gebrekkige kennis van het districtscentrum van Dar-i-Nur, op zijn gebrekkige kennis van de veiligheidssituatie en op zijn foutieve verklaringen over de verkiezingen. Wat betreft de vermelding van een adres in de stad Jalalabad op het door het Verenigd Koninkrijk afgeleverde laissez-passer, voert verzoeker aan dat uit het administratief dossier niet blijkt op basis waarvan dit adres werd bepaald of waar het zich precies bevindt. Naast het feit dat verzoeker nalaat *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze het vernemen van deze informatie volgens hem een ander licht zou kunnen werpen op deze motivering, brengt verzoeker geen enkel stuk of geen enkele verklaring bij waaruit zou kunnen blijken dat dit adres in Jalalabad ten onrechte zou zijn opgenomen. Verzoeker zelf weet uiteindelijk het best welke verklaringen hij voor de Britse asielinstanties aflegde.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij volgens hem wél correct heeft weergegeven betreffende zijn voorgehouden regio van herkomst (verzoekschrift, p. 5), dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verder, betreffende zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België, voert verzoeker aan dat hij geen landbouwer was, “*maar gewoon af en toe hielp in zijn familie*”. Tijdens zijn gehoor verklaarde verzoeker nochtans uitdrukkelijk dat hij landbouwer was voor hij als winkelier begon te werken (gehoor I, p. 4). Dat verzoeker dit in onderhavig ontkent, toont aan dat hij zijn verklaringen tracht aan te passen aan de motivering in de bestreden beslissing en doet in die zin verder afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden levensomstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Verder kon verzoeker geenszins preciseren wanneer tarwe wordt geoogst, behalve de vage verklaring dat dit in de warme maanden geschiedde. Waar verzoeker opmerkt dat hem weinig vragen werden gesteld over de periode voordat hij begon te werken op de Shinwarbasis, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de “*protection officer*” is om gehoor te “*sturen*”.

Overigens laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten welke vragen volgens hem nog dienden te worden gesteld en bovenal wat zijn antwoorden hierop zouden zijn, hetgeen gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep niet ernstig is.

Aangaande zijn werkzaamheden als winkelier op een Amerikaanse militaire basis in Shinwar, wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op de onmogelijkheid van de door verzoeker afgelegde verklaringen betreffende de periode van deze werkzaamheden. Dat verzoeker volledig gedestabiliseerd werd wanneer hem werd gezegd dat de berekeningen van zijn vriend niet kloppen, zoals hij aanvoert in onderhavig verzoekschrift, valt niet te rijmen met het feit dat dit pas geschiedde tijdens zijn tweede gehoor, terwijl hij reeds tijdens zijn eerste gehoor onmogelijke verklaringen aflegde. Dat verzoeker mogelijks twee jaar in het dorp Waygal verbleef alvorens te beginnen werken op de militaire basis, kan niet worden aangenomen. Dit betreft immers een dermate groot tijdsbestek, dat dit niet door een loutere vergissing of een lage scholingsgraad kan worden verklaard.

Verder verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk dat hij geen informatie heeft over wanneer de basis werd gebouwd (gehoor I, p. 9). Bovendien herkende hij de foto's niet van de ruïne van het Britse fort waarop de basis werd gebouwd. Waar verzoeker stelt dat in de voorgelegde brief van de kapitein (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt geschreven dat hij elf jaar in de militaire basis heeft gewerkt, omdat de kapitein dacht *“dat het in verzoekers voordeel zou zijn om de samenwerking langer te beschrijven”*, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote en gekunstelde *post factum*-verklaring, die bovendien het gesolliciteerd karakter van de brief aantoonde. Verzoeker verliest in onderhavig verzoekschrift bovendien uit het oog dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt opgemerkt dat verzoekers verklaringen over de naam van de schrijver van deze brief niet overeenstemmen met de inhoud ervan. Betreffende de voorgelegde foto's dient gewezen op de relatieve bewijswaarde van foto's, gezien de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden. Wat betreft de ligging van het dorp Marko, dient erop gewezen dat uit het artikel dat verzoeker bijbrengt (verzoekschrift, stuk 3) enkel kan worden afgeleid dat er in het district Ghani Khel een bazaar genaamd Marko is, doch geenszins dat dit een dorp is dat bekend zou staan voor zijn bazaar zoals verzoeker beweert in onderhavig verzoekschrift. Aldus toont verzoeker geenszins aan dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie') onjuist zou zijn. Aangaande de zelfmoordaanslag op de basis in 2014 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), dient vastgesteld dat verzoeker pas nadat de *“protection officer”* hem uitdrukkelijk op dit incident wees, er verklaringen over aflegde (gehoorverslag CGVS, 9 november 2016 (hierna: gehoor II), p. 6). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hiervan spontaan melding maakt wanneer hem wordt gevraagd of er soldaten van buitenlandse troepen werden gedood, *quod non*. Waar verzoeker opmerkt dat de DVD's die hij verkocht, geen originelen maar kopieën waren, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat het originelen betroffen (gehoor II, p. 4). Verzoeker verduidelijkt in zijn verzoekschrift geenszins *in concreto* zijn bewering dat *“Er blijkt duidelijk dat, ook al weet verzoeker niet dat het geen originele DVD's waren, het kopieën waren”*. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van een aantal van zijn verklaringen. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan echter niet worden beschouwd als een dienstig verweer.

Wat betreft de stukken die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10) dient het volgende te worden opgemerkt. De kopie van de badge betreft in werkelijkheid slechts een kopie van een foto van een foto op een computerscherm. Aldus kan aan dit beeld geen enkele bewijswaarde worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van foto's, temeer daar deze is afgebeeld op een computerscherm. Het ontvangstbewijs van de winkel en de vaccinatiekaart, waarvan de originelen ter terechtzitting worden neergelegd, vermelden geen adres, zodat hieruit niet kan worden afgeleid waar verzoeker verbleef voor zijn vertrek naar België, noch dat de verzoekers winkel gevestigd was op een militaire basis. De enveloppen kunnen enkel aantonen dat verzoeker in België post ontving aangezien uit de bijgebrachte kopieën ervan niet blijkt van waar en door wie ze werden verstuurd. Deze stukken doen dan ook geenszins afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

Waar verzoeker opmerkt dat de commissaris-generaal geen onderzoek deed naar de door de taliban gestichte brand aan zijn huis waarbij zijn echtgenote verwond werd, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeker voorgehouden verblijfplaatsen en -omstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden feiten die er zich zouden hebben afgespeeld en die het gevolg zouden zijn van deze omstandigheden.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dara-i-Nur, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER